

færdige inden Udgangen af dette Aar. Det giver sig imidlertid af sig selv, at selv om dette sker, vil der, inden man faar Lovene forelagte og gennemførte, gaa flere Aar. Det vilde være et stort Gode, om Kjøbenhavn forinden kunde opnaa denne Ordning, da der trænges saa højlig dertil. Det vil ogsaa have en anden Fordeel. Som nærmere udviklet i Motiverne, er det her foreslaaede egentlig mere at betragte som et Forsøg. Naar vi indføre Ordningen for Kjøbenhavn, inden der kan være Tale om, at det kan blive gældende Ret for hele Landet, har man maaske, forinden man skal til at behandle Proceskommissionens Arbejde, Lejlighed til at se, hvorledes dette Institut, som kan bestaa uafhængig af enhver Procesordning, fungerer, saa at der, naar vi komme til Proceskommissionens Arbejde, muligvis kan findes Lejlighed til at foretage en eller anden Rettelse. Hovedsagen er dog naturligvis, at der trænges højlig til en saadan Forandring her i Kjøbenhavn.

Det ærede Medlem rettede et Spørgsmaal til mig om, hvorvidt jeg havde foretaget noget i Retning af en Forbedring af Politiet. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at for saa vidt han derved vilde spørge, om jeg havde foretaget Personalforandringer i Politiet, er dette ikke sket, og jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Det er, fordi jeg ikke har fundet tilstrækkelig Anledning dertil. Den Fremstilling, som i forskellige Blade gaves af faktiske Omstændigheder vedrørende Politiet, skød ved taabelige Overdrivelser ganske over Maalet. Hvis det virkelig havde forholdt sig med Politiet, som der blev sagt i det ærede Medlems Blad, vilde jeg ganske vist have foretaget Personalforandringer, men det er jo vitterligt, at det ved nærmere Undersøgelse viste sig, at den allerstørste Del af, hvad der blev sagt, var faktisk usandt. Naar, dermed vil jeg ikke sige, at Politiet i Kjøbenhavn ikke har sine Mangler. Jeg erkender til fulde, at det har Mangler, og at det kunde være bedre, end det i Virkeligheden er. Jeg har tidligere berørt de lave Lønninger som et Moment i denne Henseende, og jeg har ved at henvende mig til dem, paa hvem Lønningsspørgsmaalet beror — det er jo ikke et Statspoliti, men et kommunalt Politi, vi have —, søgt at opnaa en Forbedring af Lønningerne. Jeg har desuden forhandlet nærmere med Politidirektøren om, hvad jeg mente der i forskellige Retninger burde forlanges af Politiet. Men jeg har ganske vist ikke foretaget Personalforandringer. Den Man-

gel paa Raadighed, som Justitsministeren i det enkelte har over Politiet, har sat snævre Grænser for, hvad jeg kunde gøre, og naar jeg ikke netop vilde foretage Personalforandringer i den øverste Ledelse, har jeg ikke kunnet gøre andet end fremkomme med de Forestillinger paa vedkommende Sted, som jeg har anvendt. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems øvrige Udtalelser. De, jeg ikke har berørt, laa den foreliggende Materie meget fjernt.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) har rettet et Spørgsmaal til mig, som i Grunden ikke staaar i nogen Forbindelse med den foreliggende Sag. Han spurgte, om det var min Agt i denne Samling at fremsætte Forslag paa Grundlag af den saakaldte Sædelighedskommissions Arbejde. Jeg har i øvrigt tidligere under fire Øjne udtalt mig for det ærede Medlem om denne Sag, men jeg har ikke noget imod tillige at udtale mig her. Jeg ser selv de mange Brøst, der klæbe ved de nuværende Forhold, og vilde gerne arbejde paa at naa en Forbedring deraf. Jeg har imidlertid efter en omhyggelig Prøvelse og Gennemgang af denne Sædelighedskommissions Arbejde ikke set mig i Stand til at fremsætte et Forslag paa dette Grundlag. Det vilde, i alt Fald i Øjeblikket, være for vidtløftigt at gaa udførligt ind paa denne Sag. Jeg maa indskrænke mig til at sige, hvad jeg den Gang sagde til det ærede Medlem, at jeg kan ikke fremsætte noget Forslag paa det nævnte Grundlag. Sædelighedskommissionens Arbejde fandt jeg at være ubrugeligt til derpaa at bygge en Reform af den nuværende Lovgivning vedrørende Prostitutionen; jeg fandt, at det var uklart, at det ikke tog bestemte Standpunkter; at det, Kommissionen havde foreslaaet, ikke vilde føre til en Forbedring af det nærværende, at det hverken vilde fjerne det, der krænker saa manges sædelige Bevidsthed, eller overhovedet bøde paa de tilstedeværende Mangler.

Wiinblad: At Forslaget, som den ærede Justitsminister forklarer, skulde være et Fremskridt eller en Forbedring af Forholdene, kan jeg stadig ikke se. Jeg tror ikke, det vilde være en meget nemmere Forretningsgang, at man dirigerede disse 20,000 sigtede hen til Politikontoret, end den nuværende, hvor man dirigerer dem op i den offentlige Politiret. Der vil antagelig paa Politikontoret kunne blive Ventetid paa samme Maade, som vi kende